

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1971

BRNO 1972

Kolekce keramiky, která byla průzkumem získána, obsahuje kromě několika fragmentů v ruce zhotovených misek a okrajů nádob, z nichž alespoň některé náležejí předchozí kulturní periodě, převážně zlomky na kruhu hotovené laténské keramiky. Z tzv. „jemného zboží“ lze uvést části misek se zataženým i esovitě profilovaným okrajem, zlomky nádob ap. V užitkovém zboží převládají situ-
lovité tvary se zesíleným okrajem, zhotovené z tuhového nebo písčitého materiálu; jejich pohrdlí je zdobeno hladkými nebo šikmo přesekávanými lištami ap. Hřebenování stěn doplňuje v ojedinělých případech šikmé žlábkování. Zpracování rudy, s největší pravděpodobností náležející laténskému osídlení lokality, dokládá nález struskovitého výtavku železa.

S ohledem na neuzavřené nálezné celky a povrchový sběr lze většinu nálezů zařadit do středního nebo počátku následujícího stupně laténského osídlení kraje.

P o z n á m k a :

¹ Jiné laténské sídliště se nachází severně od Vel. Němčic (Z. Trnáčková, PV 1956, Brno 1959, 39--40, T. 15).

Latènezeitliche Siedlung in Velké Němčice (Bez. Břeclav). Südlich vom Dorfe Velké Němčice erstreckt sich in der Niederung die Flur „Černé pole“. In dem vom Flusse Švratka begrenzten Abschnitt und dem östlicher fliessenden Bach, in einer Entfernung von ungefähr 1 km von der Gemeinde, stellte I. Peškař und J. Ondráček bei einer Untersuchung der ausgebagerten Rinne der Transitgasleitung ausser einer slawischen auch eine ältere Besiedlung fest.

Die Keramikkollektion enthielt ausser einigen Fragmenten in der Hand hergestellter Schüsseln und Randscherben, von welchen mindestens einige dem junghallstattzeitlichen Abschnitt angehören, überwiegend Bruchstücke auf der Drehscheibe erzeugter Latène-Keramik. In den Umkreis der „feinen Ware“ gehören Ränder eingezogener sowie S-förmig profilierter Schüsseln, Gefässbruchstücke u. ä. In der Gebrauchsware überwiegen Situlenformen mit verstärktem Rand aus Graphitton und sandigem Material, am Hals mit plastischen, gekerbten Leisten verziert. Die Kammstrichverzierung der Wände ergänzt in vereinzelt Fällen eine schräge Kannelur. Die Erzverarbeitung, höchstwahrscheinlich der latènezeitlichen Besiedlung angehörend, belegt der Fund eines schlackenartigen Eisenschmelzstückes.

Die angeführten Funde kann man rahmenhaft in die junghallstattzeitliche und ferner in die mittlere oder in den Beginn der darauffolgenden Stufe der latènezeitlichen Besiedlung in diesem Raum datieren.

KELTSKÉ OPPIDUM HOSTÝN (obec Chvalčov) (okr. Kroměříž)

KAREL LUDIKOVSKÝ, AŮ ČSAV BRNO
(Tab. 69—71)

Letošní výzkumnou sezónou byl realizován první rozsáhlejší projekt plošného odkryvu na tomto hradišti. Volba základny pod stávajícím automobilovým parkovištěm byla zčásti ovlivněna projektovanou renovací tohoto, dnes již zastaralého, zařízení, která se neobejde bez určitého zásahu do okolí. Daleko závažnějším motivem byla však skutečnost, že zmíněný úsek terénu se nachází v blízkosti hlavního vstupu do hradiště, „Slavkovské brány“. Nelze sice předpokládat, že by podobný uzel, již s ohledem na strategické a komunikační důvody, byl nejintenzivněji osídlen; záporným faktorem zůstává také průsečnost podobného území a z ní vyplývající četnější renovace, které vytvářejí komplikovanější a ne vždy zcela jasně čitelné situace, než jak je tomu v jiných částech hradiště. Avšak i přes tyto zápory rozhodl o volbě stanoviště hlavní program výzkumné etapy: upřesnit poměr obou složek podílejících se na dvojím květu opevněného areálu v době halštatské a laténské, a získat co nejúplnější informace o vlivech, které tomuto vývoji předcházely a po něm následovaly.

Před zahájením výzkumu byla plocha hradiště rozčleněna geometrickou sítí podle světových stran; plošný odkryv však nebylo možné s ní synchronizovat. Průběh komunikací a především orientace sídlištních objektů byla určována konfigurací silně svázného terénu, který diktoval statickými důvody jejich orientaci průběhem vrstevnic. Tato skutečnost se dostává ve většině případů do rozporu s geometrickou sítí. Směr odkryvných ploch bude třeba i nadále volit podle reálné situace tak, aby řezové linie procházely nejkratším směrem daným objektem.

Pod příkrovem agrikulturních zemin průměrně 0,20 m mocným se objevila na celé odkryté ploše destrukce kamenů a silně popelovitá kulturní vrstva s nálezy z období kultury lidu popelnicových polí a staršími, v níž jen nepatrné kry poskytly situace, o kterých lze soudit odpovědně, že přetrvaly v intaktním stavu od doby zániku této epochy. Do tohoto, víceméně homogenního podkladu, byly zahloubeny do hloubky až 0,75 m keltské sídlištní objekty, cesty ap. Stupeň uchování jejich pozůstatků je v přímé závislosti na konfiguraci terénu a jeho schopnosti vytvářet přirozenou ochranu proti erozivní činnosti.

Z těchto aspektů vyplývá, že sídelní objekt vyčlenil z plochy nejdříve rozsah výskytu laténských keramických a kovových artefaktů, ve kterém se pouze ojediněle diferencovali jedinci kulturně odlišní. Postupným snižováním vrstvy později vystupovaly jednotlivé architektonické články stavby, komunikace atd. Celková situace se později upřesnila asi takto:

Západně od hlavní cesty, procházející „Slavkovskou branou“, byl ostrý svah snižující se k úpatí valového tělesa zpevněn jíly a drobnou kamennou drtí. Nad lomem terénu, v povlnnějších partiích svahu, sledovala průběh valového tělesa cesta s mírně stoupající tendencí směrem k akropoli. Její šíře nedovoluje uvažovat o jejím používání pro vozy; lze ji spíše označit jako chodník. Těsně nad ní severním směrem byly zbudovány jednotlivé sídelní objekty v odstupu jedné až dvou délek chaty od sebe. Podle dosavadních pozorování lze soudit, že nebyl přenesen konvenční způsob stavební techniky nížinných sídlišť, ale architektonické řešení vypracováno a přizpůsobeno s ohledem na komplex terénních, klimatických aj. podmínek prostředí. Sváznost terénu vyžaduje v období prudkých vodních srážek a jarního tání rychlý odvod vody. Značná nadmořská výška spolu s rozhraním mezi rozsáhlou nížinou a pásmem hor vytváří drsné klimatické podmínky, při kterých je nezbytné maximálně využít slunečního záření a snížit účinky severních větrů na nejnižší míru. Všem shora uvedeným podmínkám nejlépe vyhovuje typ staveb se zdviženou podlahou a pultovým zastřešením natočeným proti směru větrů tak, že na straně severní spočívají krovy přímo na svahu a jižní čelná strana je obrácena k jihu.

V sektoru S-1 byla zachycena úprava terénu z udasaných jílu a slínů, prostoupených drobnou drtí kamení, která svědčí na silniční komunikaci. S ohledem na velmi nízké uložení pod hladinou dnešního povrchu bude třeba její datování ověřit v širším rozsahu.

Pozůstatky výrobních zařízení nebyly pochopitelně v této části hradiště očekávány. Přesto však byly nalezeny fragmenty struskovitého železa, které dokládají zpracování tohoto kovu ať již v primární formě, tavbou rud, nebo zpracování polotovaru kovářskou technikou. Nelze vyloučit, že hutnické zpracování mohlo být rozloženo v okolí oppida, v polohách výhodnějších po stránce surovinové, a polotovar zpracováván v areálu fortifikací. Otázka výroby žernovů na oppidu, nadhozená J. Skutilem (1940, 31) je doložena nálezem nedaleko poutního chrámu a v nevelké vzdálenosti od známého depotu kos. Byla zde odkryta větší kamenná deska z jedné poloviny opracovaná do tvaru žernovu. Po rozlomení, ke kterému během výroby došlo, byly ponechány tyto části přímo na místě. Slitek bronzu není uložen v chronologicky jednoznačných vrstvách.

K nejstarším nálezům patří mladopaleolitický, rohovcový úštěp, k neolitickému osídlení štíhlá sekerka, provrtaná část sekeromlatu, vývrtek, dokazující výrobu hlazených nástrojů na místě, rohovcový hrot šípů atd. K této a mladším fázím osídlení se připojují kulovitá drtidla a zrnotěrka k roztírání obilnin, dvojkónické přesleny atd. K slezskoplatěnickému osídlení se řadí bronzový srp, bronzová sekerka s ouškem a bohatý, dosud nezpracovaný soubor keramických nálezů. Z pozdnělaténské fáze osídlení jsou to fragmenty železných spon středolaténské konstrukce, fragment spony s trojúhelníkovitě rozšířenou částí lučtíku zčásti kryjící vinutí (varianta nauheimské spony?) nákončí mečů, sekery se čtyřhrannou, rozpolcenou tulejkou, polovina nůžek, sekáčovitý nůž, udidla, botka kopí a celá řada dalších předmětů, jako jsou hřeby, kování, skoby, části nástrojů atd. Tento soubor doplňují válcovité a hranolovité brousky, přesleny vybroušené ze střepeň a především nálezy keramické. Z nálezů pocházejících především z objektů lze uvést misky se zataženým okrajem, méně již s esovitou profilací, nožky kalichů atd. Situlovité, hřebenované nádoby jsou zhotoveny z písčitého nebo granulovaného, tuhového materiálu; okrově světlé tvary s ovoidním tělem jsou zdobeny vlnicemi a horizontálními liniemi. Fragmenty velkých a zásobnicových nádob jsou opatřeny černým smolným nátěrem; okraje jsou často oboustranně zesíleny a opatřeny horizontálním žlábkem. Tento pozdnělaténský inventář doplňují mladší středověké a novověké kovové i keramické nálezy.

Charakter této části naleziště souvisí patrně s určitým rozložením osídlení na oppidu. Do jaké míry byly jednotlivé jeho části diferencovány podle skupin obyvatelstva, řemeslných odvětví ap. či ponechány pro jiné — tržní, sakrální ap. — účely, bude třeba odvodit z pozorování příštích výzkumných sezón. K tomu přispěje nepochybně i příští výzkum, který přenáší prostor zkoumání na jiné stanoviště.

Literatura:

- K Ludikovský, Keltské oppidum Hostýn, obec Chvalčov, okr. Kroměříž, PV 1970, Brno 1971, 40—44.
Hostýn, Gemeinde Chvalčov, Kr. Kroměříž, AR XXIII-1971, 312—321.
J. Skutil, Z pravěku Hostýna, Val. Meziříčí 1940.

Keltisches Oppidum Hostýn, Gemeinde Chvalčov (Bez. Kroměříž). Durch die heurige Grabungssaison wurde das erste umfangreichere Projekt einer Flächenabdeckung auf diesem Burgwall realisiert. Die Wahl der Ausgangsbasis unter dem bestehenden Parkplatz war zum Teil durch die propionierte Renovierung dieser, heute schon veralteten Einrichtung beeinflusst, wodurch man einem bestimmten Eingriff in die Umgebung nicht ausweichen konnte. Ein weit schwerwiegenderes Motiv war jedoch die Tatsache, dass sich der erwähnte Terrainabschnitt in der Nähe des Haupteinganges in den Burgwall — der „Austerlitzer Pforte“ befindet. Man kann zwar nicht voraussetzen, dass ein ähnlicher Knoten, schon mit Rücksicht auf strategische und kommunikatorische Gründe, am intensivsten besiedelt gewesen wäre; ein negativer Faktor bleibt auch die Durchgängigkeit eines

ähnlichen Gebietes und die daraus hervorgehenden zahlreichen Renovierungen, welche kompliziertere und nicht immer ganz deutlich leserliche Situationen hervorrufen, als dies der Fall in anderen Burgwallteilen ist. Aber trotz dieser negativen Momente entschied von der Standortwahl das Hauptprogramm der Grabungsetappe: das Verhältnis beider Bestandteile zu präzisieren, die sich an der zweifachen Blüte des befestigten Areales in der Hallstatt- und Latènezeit beteiligt hatten, und die vollständigsten Informationen von den Einflüssen zu gewinnen, welche dieser Entwicklung vorangingen und ihr folgten.

Vor dem Grabungsbeginn wurde die Burgwallfläche in ein geometrisches Netz nach den Weltrichtungen eingeteilt; die Flächenabdeckung konnte jedoch mit diesem nicht synchronisiert werden. Der Verlauf der Kommunikationen und vor allem die Orientierung der Siedlungsobjekte war von der Konfiguration des stark abfallenden Terrains bestimmt, welches ihre Orientierung nach dem Schichtenlinienverlauf durch statische Gründe diktierte. Diese Tatsache gelangt in den meisten Fällen in Widerspruch mit dem geometrischen Netz. Die Orientierung der Abdeckungsflächen wird man also auch weiterhin nach der realen Situation so wählen müssen, damit die Querschnittlinien in kürzester Richtung durch das gegebene Objekt verlaufen können.

Unter der im Durchschnitt 0,20 cm mächtigen Agrikulturerddecke erschien auf der gesamten abgedeckten Fläche eine Steindestruktion und eine stark aschige Kulturschicht mit Funden der Urnenfelderkultur und älteren, in welcher nur kleine Schollen Situationen gewährten, von denen man verantwortungsvoll urteilen kann, dass sie im intakten Zustand seit der Zeit des Unterganges dieser Epoche überdauerten. In diese, mehr oder weniger homogene Unterlage, waren bis in eine Tiefe von 0,75 m keltische Siedlungsobjekte, Wege u. ä. eingetieft. Der Erhaltungsstand ihrer Überreste steht in direkter Abhängigkeit von der Terrainkonfiguration und seiner Fähigkeit einen natürlichen Schutz gegen die erosive Tätigkeit zu bilden.

Aus diesen Aspekten geht hervor, dass das Siedlungsobjekt aus der Fläche zuerst den Umfang des Vorkommens latènezeitlicher keramischer und metallener Artefakte ausgliederte, in welchem sich nur vereinzelt kulturell abweichende Einzelstücke differenzierten. Bei einer allmählichen Schichtenabnahme kamen später die einzelnen architektonischen Bauteile, Kommunikationen usw. zum Vorschein. Die Gesamtsituation präziserte sich später ungefähr folgendermassen:

Westlich von Hauptweg, welcher die „Austerlitzer Pforte“ durchquert, war der steile Hang, der zum Fusse des Wallkörpers abfällt, durch Letten und kleinen Steinschutt gefestigt. Oberhalb des Terrainumbruches in den weniger steilen Hangpartien verfolgte den Verlauf des Wallkörpers ein Weg mit einer schwach steigenden Tendenz in Richtung zur Akropolis. Seine Breite erlaubt nicht die Annahme, dass er für Wagen benützt worden wäre; man kann ihn eher als Gehsteig bezeichnen. Knapp ober dem Weg waren in nördlicher Richtung die einzelnen Siedlungsobjekte im Abstand von einer oder zwei Hüttenlängen voneinander errichtet worden. Nach den bisherigen Beobachtungen kann man urteilen, dass hierher nicht die konventionelle Art der Bautechnik von Niederungs-siedlungen übertragen wurde, sondern dass die architektonische Lösung mit Rücksicht auf den Komplex von Terrain-, klimatischen und anderen Bedingungen des Milieus ausgearbeitet und angepasst wurde. Der Terrainabfall erfordert zur Zeit der heftigen Niederschläge und bei Tauwetter eine schnelle Wasserableitung. Die ziemliche Höhe über dem Meeresspiegel und die Lage am Scheideweg zwischen der ausgedehnten Tiefebene und der Gebirgskette, bilden rauhe klimatische Bedingungen, bei denen es erforderlich ist die Sonnenstrahlung maximal auszunützen und die Einwirkungen der Nordwinde auf das äusserste Mass herabzusetzen. Allen oben angeführten Bedingungen entspricht am besten der Bautypus mit erhöhtem Fussboden und Pultdach, welches gegen die Windrichtung derart gerichtet ist, dass auf der Nordseite der Dachstuhl direkt am Hange ruht und die Stirnseite nach Süden gerichtet ist.

Im Sektor C-1 wurde eine Terrainherrichtung aus gestampften Letten und Mergel erfasst, mit kleinem Schotter-schutt durchmengt, welche von einer Strassenkommunikation zeugt. Mit Rücksicht auf die sehr niedrige Lagerung unter dem heutigen Terrainniveau wird es notwendig sein, ihre Datierung in breiteren Zusammenhängen zu beglaubigen.

Überreste von Produktionseinrichtungen konnten begreiflicherweise in diesem Burgwallteil nicht erwartet werden. Trotzdem wurden Fragmente von schlackenartigem Eisen gefunden, welche die Verarbeitung dieses Metalles ob nun schon in primärer Form — Eisenverhüttung — oder in Form der Verarbeitung von Halbfabrikaten in Schmiedetechnik belegen. Es kann nicht ausgeschlossen werden, dass die Eisenverhüttung in der Umgebung des Oppidums vorgenommen wurde, in Lagen die günstiger vom Standpunkt des Rohmaterialies waren, und die Halbfabrikate im Fortifikationsareal verarbeitet wurden. Die Frage der Mahlsteinproduktion auf dem Oppidum, von J. Skutil (1940. 31) aufgeworfen, ist durch den Fund unweit der Wallfahrtskirche und in einer geringen Entfernung von dem bekannten Sensendepot belegt. Hier wurde eine grössere Steinplatte entdeckt, die zu einer Hälfte in Mahlsteinform bearbeitet war. Nach dem Zerbrechen, zu welchem es während der Herstellung kam, belies man diese Teile direkt am Orte. Ein Bronzegußstück lag nicht in chronologisch eindeutigen Schichten.

Zu den ältesten Funden gehört ein jungpaläolithischer Hornsteinabspliss, zur neolithischen Besiedlung ein schlankes Beil, zur äneolithischen Besiedlung der durchbohrte Teil einer Streitaxt, ein Bohrzapfen, welcher die Produktion von geschliffenen Geräten direkt am Orte belegt, eine Pfeil-

spitze aus Hornstein usw. Zu dieser und den jüngeren Besiedlungsphasen gehören auch kugelförmige Reiber und ein Mahlstein zur Getreideverarbeitung, doppelkonische Spinnwirtel usw. Zur Schlesisch-Platěnicer Besiedlung reiht sich eine Bronzesichel, eine Bronzeaxt mit Öse und ein reicher bisher unverarbeiteter Verband von keramischen Funden. Aus der spätlatěnezeitlichen Besiedlungsphase sind es Fragmente von Eisenfibeln vom Mittellatěneschema, Fibelfragmente mit dreieckig erweitertem Bügelteil, die Schläge teilweise deckend (Variante der Nauheimer Fibel?) Ortband der Schwertscheibe, Äxte mit vierkantiger gespaltener Tülle, eine Scherenhälfte, ein Hieb-messer, Zäune, Lanzenschuh und eine ganze Reihe von weiteren Gegenständen, wie Nägel, Beschlagstücke, Haken, Geräteteile usw. Diesen Verband ergänzen walzenförmige sowie prismatische Schleifsteine, Spinnwirtel aus Scherben geschliffen und vor allem keramische Funde. Von Funden, die in erster Linie aus Objekten stammen, können Schüsseln mit eingezogenem Rand, weniger schon mit S-Profilierung, Füße von Bechern usw. angeführt werden. Situlenförmige kammstrich-verzierte Gefäße sind aus sandigem oder granuliertem Graphitmaterial hergestellt; ockerhelle Formen mit ovoidem Körper sind mit Wellen- und Horizontallinien verziert. Fragmente von grossen Gefässen und von Vorratsgefässen sind mit schwarzem Pechbezug versehen; die Ränder sind oft beiderseitig verstärkt und mit einer horizontalen Rinne versehen. Dieses spätlatěnezeitliche Material ergänzen jüngere, mittelalterliche und neuzeitliche Metall- und Keramikfunde.

Der Charakter dieses Teiles der Fundstelle hängt vermutlich mit einer gewissen Besiedlungsteilung auf dem Oppidum zusammen. Inwiefern seine einzelnen Teile nach Bevölkerungsgruppen, Handwerkszweigen u. ä. differenziert waren oder für andere Zwecke — Handel, sakrale Angelegenheiten u. ä. — frei belassen blieben, wird erst aus den Beobachtungen der zukünftigen Grabungssaisonen abgeleitet werden können. Dazu wird zweifellos auch die nächste Grabung beitragen, welche die Erforschung auf einen anderen Standplatz überträgt.

LATĚNSKÉ SÍDLIŠTĚ V BOŘITOVĚ (okr. Blansko)

VĚRA SOUCHOPOVÁ, Okresní muzeum, Blansko,
KAREL LUDIKOVSKÝ, AŮ ČSAV Brno
(Tab. 72—75)

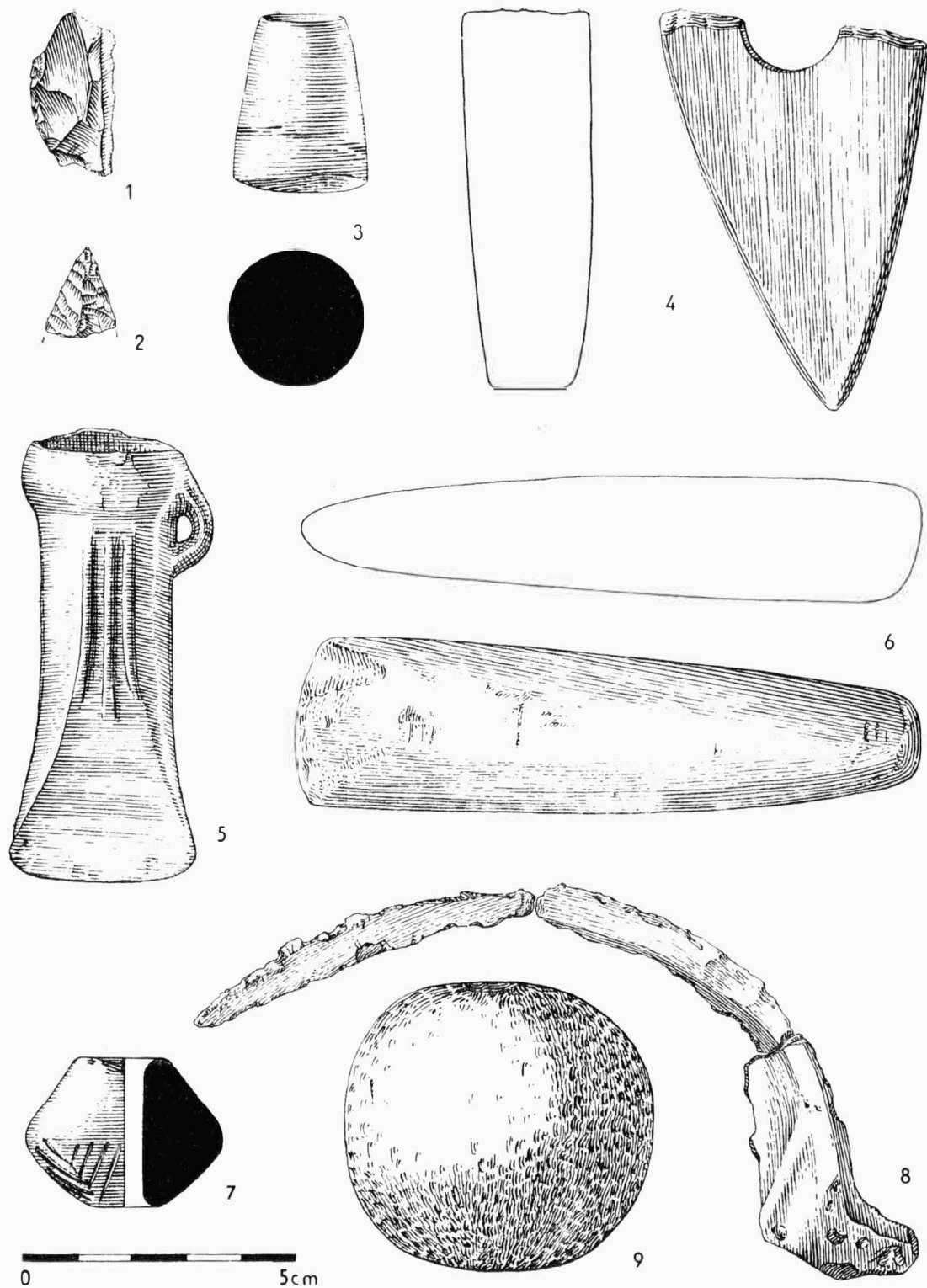
V hohaté rudné oblasti blanenské, severně od obce Bořitova, vypíná se dvojice pískovcových návrší Holý a Velký Chlum (489,0 a 463,9 m). Homolovité temeno prvního z nich je obklopeno valovými náspy ze starší doby železné (Boskovský okres 1904, 10). Srázným údolím je oddělen jižnější Velký Chlum, od jehož úbočí se rozkládají mírně svázné nížiny zvané „Písky“ směrem východním až západním. Jejich okraje obtéká potok Lysička aj. menší toky, vyúsťující v řece Svratce.

Pracovníci Okresního muzea v Blansku pod vedením V. Souchopové provedli v jižní části shora uvedené trati zjišťovací výzkum na ploše cca 70 qm. Keltská stavba, kterou zde odkryli, měla oválný až mírně vejčitý půdorys, orientovaný podélnou, 8,25 m dlouhou osou ve směru VJV—SSZ a široký 5,80 m. Hnědá ornice, mocná 0,30 až 0,50 m přecházela ve sprašové podloží, do kterého se stavba mísovitě zahluhovala do vzdálenosti 1,80 m od hladiny dnešního povrchu. Zhruba v západním ohnisku elipsovitého útvaru, v nejnižším bodě dna, byla vyhloubena kruhová jamka o průměru 1,20 m, jejíž stěny se nálevkovitě svažovaly směrem k rovnému dnu o průměru 0,80 m, v hloubce 0,80 m pod úroveň jejího okraje. Výplň tvořil šedočerný hlinitý zásyp se sporadickými nálezy keramiky, železným hřebem ap. Jamku překrývala asi 0,15 m silná vrstva mazanice oválného tvaru 1,20 × 0,90 m s vyhlazeným, do červena vypáleným povrchem. V nevelké vzdálenosti východně od mazanicové kry se nacházela hromádka podložní spraše.

Tento ústřední bod stavby obklopovala v kruhové ploše síť drobných křulových jamek. V protilehlé části oválu se kolem srpovitě zahluobení soustřeďovalo opět několik podobných jamek, soustřeďených do polokruhu. Jižně od nich se terén povlovně zvyšoval až na úroveň terénu a vytvářel tím jakousi přístupovou cestu.

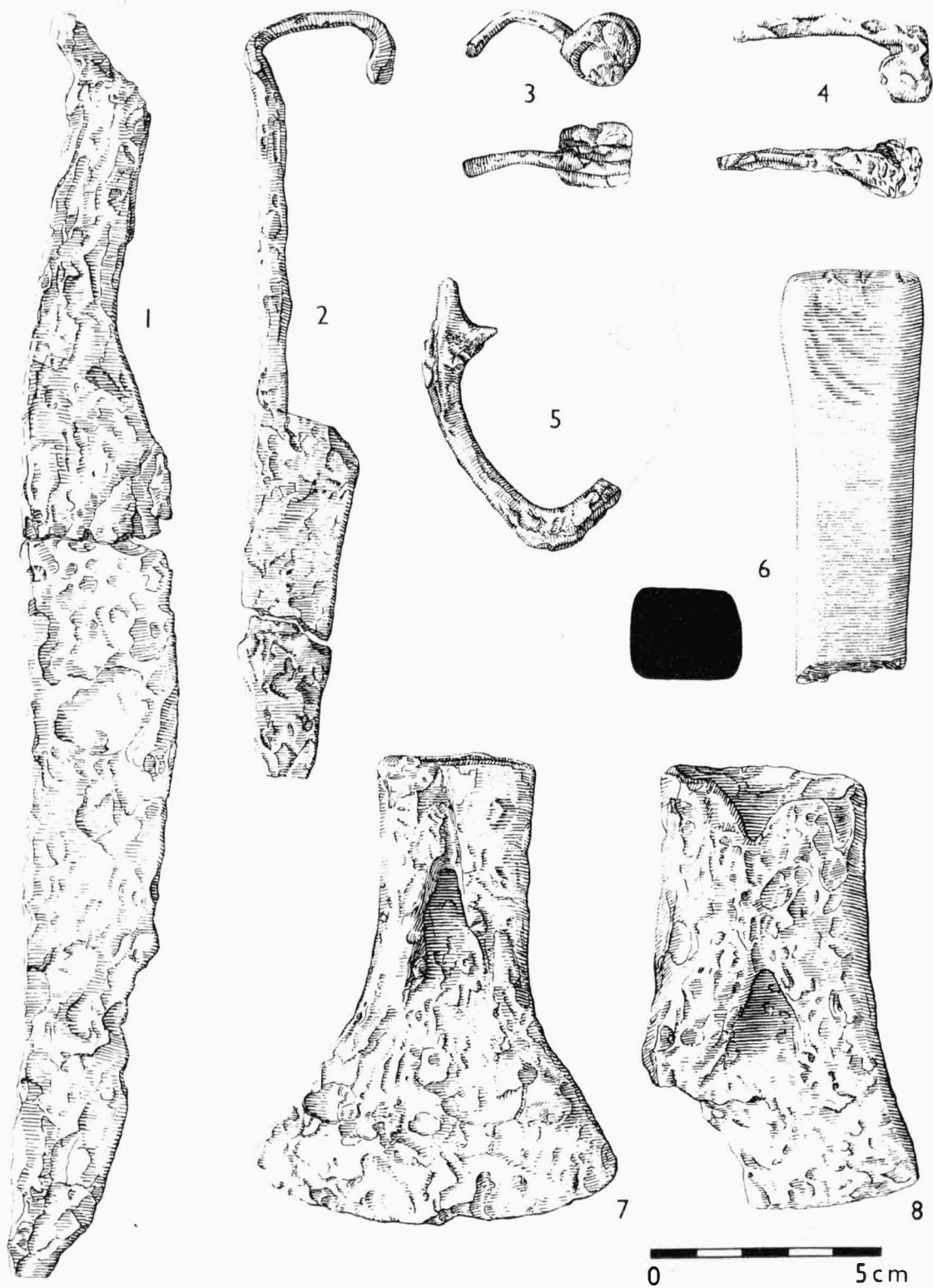
Lze stěží usuzovat, že drobné jamky o průměru kolem 0,06 m a malé hloubce zapuštění 0,05 až 0,07 m mohou být pozůstatkem po kompaktnější nosné konstrukci zastřešení skořepinového tvaru. Spíše šlo jen o částečné přestřešení proti povětrnostním vlivům a pomocnou konstrukci pro drobné zařízení, lavičky ap.

V obsahu jámy byly nalezeny neúplné železné spony, např. část lučíku s prstencovitou přípojkou patky, jehlou a vinutím o 3 + 3 závitěch s vnější tětvivou; zachycovač obdobného provedení, který snad náleží k tomuto spínadlu, dále fragment jiné drátěné spony spojené konstrukce se 2 + (2) závitěmi a vnitřní tětvivou, lučík železné spony s vývalky zdobeným a trojúhelníkovitě rozšířeným rámcovým zachycovačem, bronzové držadlo zrcadla, zlomky skleněných náramků z kobaltově modrého a průsvitného modrého skla, zdobené natavenými žlutými a bílými vlnicemi, atd. Z nástrojů

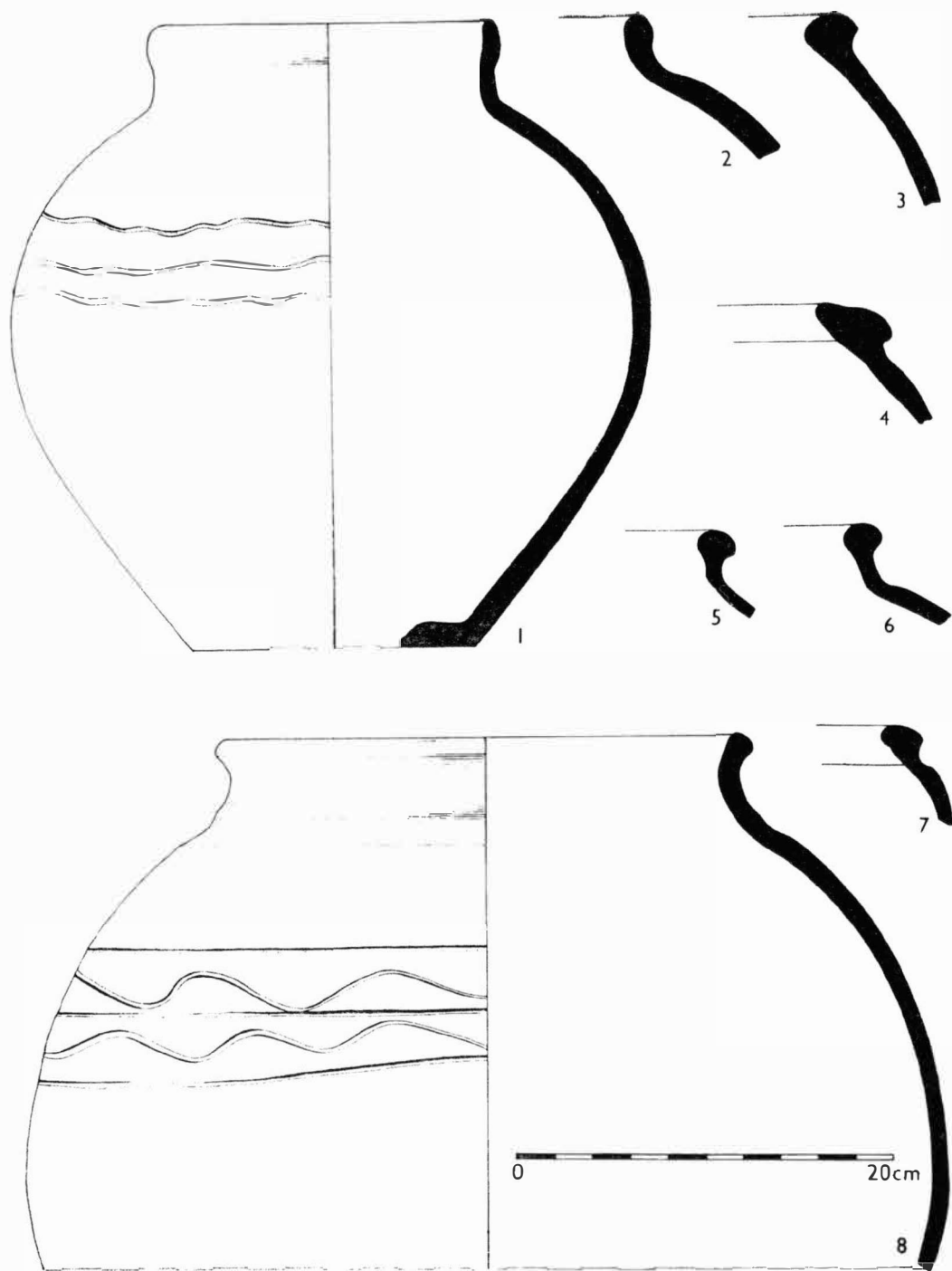
Tab. 69

Hostýn (okr. Kroměříž, obec Chvalčov). Keltické oppidum. Ukázka materiálu z doby před laténským osídlením. 1–4, 6, 9 kamenné předměty; 5, 8 bronz; 7 přeslen. – Keltisches Oppidum. Materialauswahl aus der vorlatènezeitlichen Besiedlung. 1–4, 6, 9 Steingegenstände; 5, 8 Bronze; 7 Spinnwirtel

Tab. 70

Hostýn (okr. Kroměříž, obec Chvalčov), Keltské oppidum. Ukázka laténského materiálu. 1–5, 7–8 železo; 6 kámen. –
 Keltisches Oppidum. Auswahl latènezeitlichen Materiales. 1–5, 7–8 Eisen; 6 Stein.

Tab. 71

Hostýn (okr. Kroměříž, obec Chvalčov). Keltské oppidum. Výběr laténské, na kruhu točené keramiky. — Keltisches Oppidum. Auswahl latènezeitlicher Drehscheibenkeramik.

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1971

Vydává: Archeologický ústav ČSAV v Brně, sady Osvobození 17/19

Odpovědný redaktor: Akademik Josef Poulík

Redaktoři: Dr. A. Medunová, dr. J. Meduna, dr. J. Říhovský

Překlady: Dr. R. Tichý, E. Tichá

Kresby: Doc. dr. B. Klíma, M. Bálek, S. Janák, A. Životská

Na titulní obálce: Nádobka z eneolitického sídliště v Brně-Lískovci

Tiskem: Grafia, n. p., Brno, provozovna 04, Gottwaldova 21

Vydáno jako rukopis — 450 kusů — neprodejné